

נפרדים מבני (בנימין) פורסטר

בני נולד בקוויבק, קנדה, באוקטובר 1930, להוריו הלן וג'ק, וגדל במשפחה בת שישה ילדים, כולל בני ואחיו התאום.

בבגרותו למד בני ראיית חשבון ועבד בחנות של אביו. את הידע הזה, ונטייתו לעבוד בצורה מסודרת ומאורגנת, ניצל היטב בכל התפקידים שמילא בקיבוץ.

בגיל 36 הגיע ארצה (ב-1966) לבקשת אביו שהיה ציוני, גר בתחילה אצל דודתו בתל-אביב, והיא הציעה לו לנסוע לקיבוץ. למרות שהמושג הזה היה זר לו, הוא פנה לסוכנות ונשלח ללמוד עברית באולפן שלנו, במחזור התשיעי. לימים כתב: "עברית, בכפר הנשיא? עד היום לא למדתי..."

בזמן משחק סקראבל במועדון פגש חברת משק ג'ינג'ית ונמרצת, והם נישאו תוך פחות משנה.

עם סיום האולפן וקבלתו לחברות, עבד בני בהנהלת החשבונות, וניצל את השכלתו בתחום. לאחר מכן התמנה לסדרן עבודה למשך חמש שנים.

המשפחה גדלה עם הולדת דני לאחר מלחמת ששת הימים (בן כיתת היובל), רונן (ארבל), ועידית (מירום), שכולם גדלו כבר בלינה משפחתית.

בהמשך עבר בני להנהלת החשבונות של מפעל הבונים, שם חישב משכורות של כמאה פועלים, וזאת לפני עידן המחשב. שנים רבות היה גם סדרן תחבורה.

לאחר מכן ניהל את המרכולית כשלוש שנים, והתגאה בכך שבתקופתו המרכולית לא הפסידה כסף.

בשנת 1977 תרמו ששת האחים פורסטר לקיבוץ מאה מחזורי תפילה, לזכר האם הנזה (הלן), והם משמשים אותנו עד היום בתפילות של חגי תשרי.

מ-1981, במשך כשלושים שנה, מילא בני את התפקיד המיתולוגי של רכז הקניות, במסירות רבה, ואהב אותו מאוד.

בשנים בהן יציאה מהקיבוץ הייתה מבצע נדיר, לבני היה משרד קטן, אליו פנו כל מי שהזדקקו לקנות משהו מחוץ למשק. החל ממרכזי הענפים שהזמינו כלי עבודה, ממסמר ובורג ועד מעדר, בדים, חיתולים ובגדים לבתי הילדים, מחוט ועד שרוך נעל. בני קנה לחברים, ובעיקר לחברות, מה שביקשו, מבושם לגוסטי ואלכוהול לריימונד, ועד תנור, מעיל, תיקון שעון, פיתוח תמונות מהמצלמה, פנימיות לאופניים, תיקון נעליים, אינסוף בקשות, חלקן אינטימיות.

בני נסע פעמיים בשבוע "העירה", לחיפה ולעיתים לתל-אביב, התרוצץ בין החנויות, ועשה ככל יכולתו לספק את כל הבקשות והצרכים. בהיותנו כה מנותקים מחנויות

ומתחבורה זמינה, הוא היה צינור החמצן של המשק והחברים. עם פיתוח הגליל, מרכזי הקניות והתחבורה, נעשה התפקיד מיותר, ובני סיים בצער לשרת את ציבור החברים, בעיקר המבוגרים.

בני אהב מאוד את הקיבוץ המסורתי, ושמח למלא תפקידים משמעותיים עד יציאתו לפנסיה. הוא הרכיב בסבלנות ובהתמדה פאזלים גדולים, ונהנה ממשפחתו המורחבת.

מזה זמן רב בני סבל ממצב בריאות רעוע. נעמי, עידית והמשפחה בעזרת המטפלות אמבילי ולאחרונה בוניה, טיפלו בו במסירות.

לפני כשבוע עבר בני לבית יונתן, מהלך לא קל לכל המשפחה.

לנעמי, דני, רונן ועידית והמשפחות, אנו איתכם בצערכם.

נוח בשלום על משכבך, בני היקר.

רחל גינת 5/11/2022